

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznauila (inzerati) se sprejemajo in velja trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I. 17.
Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 151.

V Ljubljani, v sredo 6. julija 1892.

Letnik XX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 5. julija.

Spinčičeva zadeva.

V današnji seji je bilo najprej rešenih nekoliko nujnih predlogov glede državne podpore vsled uim, potem se je pričela razprava o Pacakovem predlogu glede odstave poslanca Spinčiča od c. kr. profesure. Čudno naključje je nanese, da se ta reč danes obravnava v državnem zboru in pri državnem sodišču, in da se dr. Pacak, ki je sprožil samostalni predlog, zaradi neke smrti v svoji rodovini ni mogel vdeleževati današnje seje. Namesto njega vtemeljeval ga je dr. Herold, ki je v dolgem, burno odobranem govoru dokazoval, da se je krivica zgodila poslancu Spinčiču in da se mora cela zbornica potegniti za čast in pravico njegovo.

Za njim je govoril dr. Kramar, ki je zlasti hudo prejemal ministra Gautscha in ga primerjal generalu Boulangerju.

Minister Gautsch je opravičeval svoje ravnanje, češ, da ni on ničesar zadolžil, ampak le izvršil sklep disciplinarnega senata. Pernerstorfer je ostro grajal vlado, rekši, da se je tudi v tem slučaju udala ogerski vladi, Zucker pa je s pravne stališča dokazoval, da je treba poslance, ki so v državnih službah, varovati tudi proti disciplinarnemu preganjanju. Bareuther je v imenu svojih tovarišev nemških nacionalcev, javil, da je to poseben slučaj kabinetne justice, kateri mora cela hiša oporekati. Lueger je zlasti zavračal učnega ministra Gautscha, ki je še enkrat poprijel besedo in odločno zanikal, da bi se bila vlada v tej zadevi udala ogerskemu vplivu, ali da bi bil imel kateri klub z njo kaj opraviti.

Govoril je še minister Schönborn in zagovarjal disciplinarno oblast proti državnim uradnikom, potem so sledili razni dejanski popravki, izmed

katerih je omenjati tržaškega poslanca Stalitzza, ki je trdil, da so Tržačani dobri avstrijski rodoljubi. Enako je trdil Bartoli glede istrskih Italijanov, češ, da so boljši patrijoti kakor Hrvatje. Obema je prav dobro odgovarjal Lueger, da njuni trditvi nič ne veljata. O rodoljubju Tržačanov so se prepričali državni poslanci, ko so se vdeležili pred nekimi leti krsta nove ladije v Trstu, glede Istre pa celi svet vé, da jo zavedni Italijani prištevajo k Italiji irredenti. Pri glasovanju bil je predlog Pacakov enoglasno v preiskavanje in poročanje izročen imunitetnemu odseku.

Na vrsto je prišlo še tretje branje stavbenih obrtov, ki so bili sprejeti s 149 glasovi proti 131. Proti njim so glasovali poljski, češki in konservativni klub, za nje pa nemški liberalci, antisemitje in nemški nacionalci, ki od gospodske zbornice pričakujejo, da spremeni zakon po njihovih načelih.

Rešena je bila še postava o prometu z efekti, katero je bila gospodska zbornica nekoliko spremenila, potem je podpredsednik Chlumecy ob 3/4. uro sklenil sejo in prihodnjo sejo napovedal za jutri ob 10. uri popoldne.

Lux in tenebris.

Kakor znano, šel je naš plemeniti in pobožni vladar na dan sv. Rešujega Telesa na čelu nadvojvod in drugih članov cesarske rodovine, z ministri in visokimi državnimi dostojanstveniki razne vrste koj za dunajskim nadškofom, ki je nosil sv. Rešnje Telo, in s tem dal svojim podložnikom prelep vzgled.

V žalostnih naših sedanjih razmerah je le-to javno izpovedovanje katoliške zavesti od našega vrlega vladarja svetla luč, koja nam daje poročstvo, da si naša država vendar v kljub raznim liberalnim napadom hoče in mora ohraniti svojo podedovano vero. Ne moremo dovolj poudarjati tega momenta,

ker se včasih o krščanstvu naše države v političnem oziru dvomi in ker nekrščanski življi skušajo dobiti nadmoč.

Ako vso politiko dobro opazujemo, ne moremo tega tajiti, da krščansko ljudstvo avstrijsko nima, žalibog, v oziru političnem, narodno-gospodarskem in socijalnem nobenega uzroka, da poje zmagovalne himne.

Od zunaj se zdi, da je vse v redu; nimamo sicer v Avstriji nobenega javnega kulturnega boja, akopram je na Ogorskem že takorekoč napovedan. Tudi duhovniki se ne zapirajo v ječe in lahko izvršujejo svoje cerkvene dolžnosti, ne da bi se jim bilo treba bati državnega pravdnika.

So celo ljudje, kateri so s sedanjimi na videz konservativnimi razmerami v Avstriji popolnoma zadovoljni, zato, ker se čutijo na solcu vladne prijaznosti proste in ne gledajo v prihodnost. Toda le navidezni mir nas ne sme varati; položaj ni vesel in od uresničenja pravičnih želja in zahtev krščanskega ljudstva smo bolj oddaljeni nego prej. Stranka, katera bi prav za prav imela biti strankavoditeljica, stranka, koja je v pravem pomenu besede patrijotična in podlaga države, stranka namreč katoliško-konservativna — ta nima niti tega najmanjšega uzroka, da se veseli sedanje situacije. Ona nima več te veljave in njeni zastopniki v državnem zboru so dolžni vsled nesrečnih klubovnih razmer vlado poslušati in morajo gledati z zavezanimi rokama, kako se jim zemlja udara pod nogami. Krščanski socijalisti, kateri hrepenijo po neodvisnem delovanju, niso „zgoraj“ priljubljeni in njihovo delovanje se na razne načine ovira. In nesrečni narodni spori tudi močno ovirajo zjedinjenje krščansko mislečih življev, kojih je v vsaki deželi dovolj; in vendar tako zjedinjenje je povsem neobhodno potrebno. Narodne koristi se večidel več cenijo, nego koristi cerkve in objednem tudi nego koristi države; in to je tudi uzrok, da se še dozdej ni ustanovila

LISTEK.

Popotni spomini.

Zapisal Fr. F.
(Dalje.)

S tega griča je kaj lep razgled na staro in novo mesto — pa dalje tja po morju in bližnjih otokih. Nekako posebnega vpliva je pogled na gorostasne razvaline starega amfiteatra, pa na ladije v vojnem pristanišču! Cela zgodovina, pomorsko bojevanje starih Rimljanov, čudežni napredek v tehniki v zadnjem stoletju, vse raznobarvene podobe se hitro vrsto v duši druga za drugo. Zdi se nam, kakor da bi odmeval od desne sém trum množice, ki hiti v gledišče, in sedaj pa sedaj se razleže za-tegneno tuljenje divje, lačne zverine, ki čaka ubogega plena, da pokropi beli pesek z rudečo krvjo mogoče nedolžne žrtve; od desne pa se čuje zvonki glas četovodje, ki velevala čilim, krepkim pomorščakom, ki slušajo njegova povelja ter se gibljejo kakor enojna celota.

Ko sva dospela zopet nazaj v mesto, pričelo se je mračiti. Dnevna vročina je ponehala in na obrežju pred vojašnico in ondrotnimi hoteli je kar mrgolelo ljudstva.

Posebno mnogo jih je bilo pred vojašnico. Kar naenkrat se začuje godba — z glavnega trga pride

bakljada in vso ljudstvo jo udere za njo. Morala sva tudi mi dva — volens nolens — v to živo reko, katera se je valila po celem mestu, ustavila se pred mestno hišo, zaigrala cesarsko pesem, potem se pa zopet vrnila pred vojašnico.

Tu je bil prekrasen prizor. Vse ladije so bile razsvetljene, da je kar migljalo samih lučic. Po luki so se vozili čolni, okrašeni z balončki in lampijoni.

Sredi med njimi je pa plul mal parnik, na katerem je svirala godba, koje glasi so se tako skrivnostno topili in odmevali ob lahko pluskajočih valovih. Nebo je bilo posejano z neštevilnimi zvezdami, kakor da bi tekmovalo s človeškimi napravami. Sredi med sestrami pa je plula srebrna luna ter zadovoljno zrla na vesele zemljane, ki so kakor razposajeni otroci tekali okrog ter se radovali zemeljske sreče — lahke pene, katere odnese slednji pihljaj.

Dolgo časa sva stala nemo, občudovala ume-talne ognje in prisluškovala harmoničnim glasom godbe. Ko so se porazkropili čolnčki, potihnila glasba, prašala sva se, zakaj to, komu ta čast.

Se le po nekolikem ugibanju sva se domislila, da je slovalo mesto Pulj poroko cesaričinje Marije Valerije z nadvojvodo Franciškom Salvatorjem.

Drugo jutro ob šestih smo zopet odpluli dalje ob obrežju proti Trstu. Obrežje je tudi na tej

strani dokaj klečevito in prav jasno kaže, da je sosed skalovitega krasa.

Vožnja je bila zjutraj zelo prijetna. Lahen vetrič je zibal male valčke in plapolal z zastavo, ki se je vila vrhu jamborja. Nad vodo so se vozile neke vrste rac, ki so se zdaj pa zdaj potapljale za svojim plenom v morje, katero so zlatili jutranji žarki mladega solca, potem pa se zopet štopotaje dvigale in bežale pred ladijo.

Da sem bolje videl po morskem planjavi, ki se je izgubljala polagoma v megleni zavesi precej gostega sivorja, in na suho zemljo, kjer so se dvigali griči, sela, vasi in mesta, pa se zopet pogubljali za nami, šel sem na vzvišen prostor h krmarju, ki je sloneč ob ograji držal za kolo ter je vrteč vodil ladijo in dajal povelja po doglašalu kurilec in strojevodji, kečar je bilo treba počasneje ali hitreje voziti ali ladijo ustaviti.

Krmilo je namreč po mnogih sestavljenih navorih, škripcih in verigah v zvezi s tem kolesom. Tu sem sedel na klop poleg velikega kompasa ter vedno zrl okrog.

Prvo večje mesto, kjer smo se ustavili, je bilo Rovinj. Za preseljevanja narodov je bil ta kraj na malem otoku — Monte Rosso, še le pozneje se je polagoma spojil otok s celino. Hribec, ki se dviguje iz morja, se sedaj ne zove več Monte Rosso, ampak

velika krščanska stranka v Avstriji, ki bi imela večino v državnem zboru in koja bi blagodejno vplivala na državne razmere.

Nemčija, katera je z večine protestantska, ima v svoji sredi veliko katoliško stranko, katera si je dobila ugled in vpliv; katoliška Avstrija še dozdaj take stranke nima. Tudi se ni čuditi; saj tega, ki jo je hotel ustanoviti, so zasmehovali in takoj v začetku je bilo njegovo delo uničeno. Tudi tega ne smemo prezreti, da so se na „umeten način“ odvajali konservativci in krščanski socialisti, dočim te dve stranki imata v svojih naporih vendar isti namen! Se mogoče ni bilo, da bi se vsi avstrijski katoličani zjedini v vprašanju verske šole, tako, da je cela stvar zaspala v kljub energičnim besedam škofov.

A četudi ni notranja sedanja politična situacija v Avstriji vesela, četudi se kapitalistični liberalizem vedno bolj širi, vendar ne smemo se udati politiki malodušnosti in pesimizma. Krščansko ljudstvo v Avstriji ne sme obupati, ako bi i sedanja vlada zmirom bolj in bolj se pomikala na levo ali pa, ako bi tudi poslanci ne storili svojih dolžnosti.

Gotovo pride doba, v kateri se bodo katoliško ljudstvo iskalo in v kateri se bodo njegove želje po pravici izpolnile. Liberalizem ne prinaša državi nobene sreče, sam si kopije svoj grob; iz socialnih globočin poraja se nezadovoljnost delujočih slojev in oglašja se vedno glasneje; v ljudstvu samem godi se vidno preustvarjanje hirajočih političnih strank. Krščanske ideje zagovarjajo razna znamenja dobe. So dokaj važna in silijo merodajne kroge, da krenejo na drugo pot. Bode in mora biti drugače. Kadar bode liberalizem ob svojo moč in kadar njegova dela razpadejo, potem bodo večno resnična krščanska načela obveljala in pokažejo nam, da so dozdaj hodili po poti pogubni, in potem bode krščanska močna stranka dobila svojo veljavo, ker ona je najtrdnjše podpora monarhije. Ta doba pride enkrat gotovo, in to nam daje upanje boljše bodočnosti.

Svečan.

Politični pregled.

V Ljubljani, 6. julija.

Notranje dežele.

Prememba tiskovnega zakona. Pododsek za premembo tiskovnega zakona se je izrekel za Jacquesove predloge. Vladni zastopnik ni bil odločno proti odpravi kolka, ali on ne vé, kako bi država nadomestila odpale dohodke. On je za to, da se kolek določi po velikosti lista. Po tem bi bili manjši listi prosti kolka. Proti taki premembi so se pa izrekli levičarji in Mladočehi, ker bi se davek od manjših listov zvalil na večje. Levičarji se seveda bojé, da bi se dunajski židovski listi preveč ne obdačili. Mladočehom so pa „Narodni Listy“ pred očmi.

Vrejenje valute. Ogerski finančni minister Weckerle je bil te dni na Dunaju in se je z ministrom Steinbachom posvetoval o nekaterih premembah valutnih predlog, kakor je sklenil odsek avstrijskega državnega zbora. Oba ministra sta se o vsem lahko sporazumela. Poročevalec valutnega odseka je že izdelal svoje poročilo in ga predložil odseku. V ponedeljek se pa začne valutna debata

in bode trajala do 23. t. m., ako se kaj posebnega ne prigodi. V tem času bode tudi volitev delegatov. Ko bodo valutne predloge rešene, pojde avstrijski parlament na počitnice.

Moravsko. V Velikem Bitešu je poslanec Fanderlik poročal svojim volilcem o svojem delovanju v državnem zboru. Največ je govoril o sedanjem položaju. On pripravi, da bi bilo skupno delovanje vseh čeških strank koristno, ali Mladočehi nečejo o tem skupnem delovanju ničesa slišati, ako moravski poslanci ne gredo v opozicijo. To bi pa bilo za moravske Čehe jako slabo. S tem bi zgubili vso zvezo z ostanki prejšnje desnice. Dolžnost moravskih poslancev je, krepiti ostanke nekdanje desnice in s tem slabiti sedanjo pozicijo zedinjene leve. Češki poslanci z Moravskega bodo vedno delali na to, da se moravski Čehi znebó nemškega gospodstva. To je pa mogoče, če imajo nemške konservativce, Poljake, češke veleposestnike in Jugoslovane na svoji strani. Vsi zborovalci so bili zadovoljni s poslančevimi pojasnili in predsednik je izrekel govorniku zahvalo.

Schönererjanci so v nedeljo imeli shod v Penzingu pri Dunaju. Na tem shodu so posebno zabavljali proti židom in levičarjem sploh. Praško kazino so nazivljali židovski zbor. Obsojali so hrupne veselice v proslavo cesarja Josipa II., ker take veselice prirejajo le židje in pa odvetniki. Kmetje so pri njih za stafažo in židom v posmeh. Posebno so pa proslavljali kneza Bismarcka, ki je Nemce učil sebičnosti v narodnem oziru. Dvakrat so peli „Die Wacht am Rhein“. Sploh je shod preveval pravi pruskonomški duh.

Ogersko. Govor kneza primasa Vaczary-ja je odobrvala velika večina ogerske gorenje zbornice. Učni minister se je izjavil proti primasovemu tolmačenju zakona iz 1868. leta. Skof Schlauch je pa izjavil v imenu vseh ogerskih škofov, da se škofi ne morejo zadovoljiti, ako se vsaj toliko ne dovoli, kakor je zahteval primas.

Vnanje države.

Bolgarija. Pravda proti morilec ministro Belčeva je že precej pojasnila, da so Rusi pri tem imeli roko vmes. Posebno zapiski nekega Mifarova obsegajo mnogo zanimivega. Grof Ignatjev in pa Aristov sta vedno dopisovala z bolgarskimi zarotniki. Zatoženci trdijo, da so Rusi, s katerimi so občevali, le privatne osebe, ali vsakdo dvomi, da bi bivši minister Ignatjev bil popolnoma privatna oseba in bi ne imel nobenih zvez z vlado. Seveda naravnost minister Giers ne bode občeval z zarotniki. V zapisnikih so navedene celo nekatere svote, katere so dobili zarotniki. Toliko je že pojasnjeno, da so mislili odstraniti ne le Stambolova, temveč tudi kneza in da je Rusija dajala denar, da so izdajali puntarski list „Deveti Avgust“ le z rusko denarno pomočjo.

Norvegija. Kralj je že pismeno odgovoril predsedniku državnega zbora, da zakona o osnovi norveških konzulatov ne bode potrdil. Nadalje pravi kralj, da ni še nikomur naročil sestaviti nove vlade. Razpor mej kraljem in parlamentom je sedaj gotov. Nova vlada bode morala zbor razpustiti, ker v sedanjem ne dobi nobena vlada večine, ki ni za osnovo norveških konzulatov.

Anglija. Začetek volitev je za Gladstona jako ugoden. Njegovi pristaši so dobili od 61 negotovih mandátov že 11, konservativci pa le tri. Konservativni listi so jako poparjeni zaradi prvih uspehov liberalcev, ker bode izid prvih volitev gotovo vplival na poznejše volitve. „Daily News“, glasilo Gladstonovo, pa misli, da liberalci gotovo dobé večino, sedaj je le to še vprašanje, kako velika bode ta večina.

Izvirni dopisi.

Z Blok, 5. julija. Dne 26. pr. m. je bilo v naši župnijski cerkvi oznanjeno, da bode 29. junija t. l., na praznik sv. Petra in Pavla, popoldne posvetovanje in razgovor o nameravane prvem slovenskem katoliškem shodu v Ljubljani. V ta namen se je zbralo določeni dan po dokončani popoldanski službi božji lepo število mož na prostoru pred cerkvijo. Prečastiti gospod Janez Kaplenek, knezoškofski svetovalec in župnik, je razložil poslušalcem namen katoliških shodov sploh, zlasti pa je še poudarjal potrebo prvega katoliškega shoda v Ljubljani. V svojem jedernatem govoru je gospod govornik kratko, a lahko umljivo, z živo prepričevalno besedo razpravljal vsa pereča vprašanja in razmere sedanjega časa.

Izvrsten govor je bil zaključen z glasno odmevajočimi živio-klici na papeža, cesarja, škofa in na vrli osnivalni odbor za prvi slovenski katoliški shod v Ljubljani. Izvoljenih je bilo 15 zavednih in značajnih mož, ki bodo vse potrebno ukrenili, da bodo naša župnija častno zastopana pri prvem slovenskem kat. shodu v Ljubljani.

Dne 4. julija dopoldne je pogorela hiša gospodu Janezu Intihar-ju, c. in kr. nadporočniku v pokoju in posestniku v Skrabčem. Cela vas je bila v veliki nevarnosti, ker so poslopja tako skupaj postavljena. Ker je pa sapa v nasprotno stran pihala, posrečilo se je vrlim gasilec, ogenj kmalu udušiti. Pri gašenju se je posebno odlikoval gospod Franjo Modic ml. iz Lahovega. Pogorelec je bil zavarovan. Kako je ogenj nastal, še ni gotovo.

Iz Želmlj, 1. julija. Poročalo se Vam je že o naših občinskih zadevah. Sprejmite še nekaj pojasnil. Na dotični ugovor zaradi občinske volitve nismo dobili še nobenega odgovora. Vendar pa je potrebno v tem oziru kaj ukreniti, ker občinski zastop v sedanji sestavi ne more vspešno izvrševati svojih dolžnosti.

Že dve leti je minulo, ko je šel jeden občinski svetovalec v Ameriko, in njegovo mesto je še vedno prazno. Tudi število odbornikov ni polno. Zato bi bilo prav in potrebno, da bi se popolnil, oziroma obnovil naš občinski zastop.

Velika napaka je v našem kraju, da sme vsak krčmar napravljati godbo in plesišča brez dovoljenja županovega. Prepogosto se pleše in popiva, ker sedanja mladina se malo briga za lepe nauke svojih učencov, temveč zapravlja trdo prisluženi denar. Ob pohodeljkih se taki rogovileži navadno kislo drže, zaspani so in zmršeni, namesto da bi pridno delali.

Gospodje duhovniki pri vsaki priliki svaré mladino in stariše, a vse malo pomaga. Vsléd tega pa vedno rastejo dolgovi, kmetije pašajo vsléd zapravlivosti in vedno večjih davkov.

Dolžnost je torej županova, da se v tem bžiru stori potrebno in zabrani nerodnosti, kolikor je v njegovi moči.

Da se večkrat gleda skozi prste, krivo je to, ker so v občinskih zastopih mnogokje tudi taki

po lepi cerkvi, posvečeni sv. Evfemiji, Monte di St. Enfemia.

S terase pred božjim hramom je kaj lep razgled po mestu, luki na obeh straneh polotoka in po listnatih sosednih gričih. Vrh zvonika stolne cerkve pa stoji mogočen kip svete Evfemije z vencem od vinske trte in palmovo vejico v roki.

Nekoliko severno od Rovinja smo pluli ob ustju precej dolgega zaliva — Canale di Leme. V koncu je jama s kapniki, katero nazivljejo po sv. Romualdu, ki je baje v njej živel kot puščavnik.

Za nekaj časa se je pokazalo zidovje poreško in kmalu smo zavili mimo velike vojne ladije, ki je stala pred vhomom v luko proti mestu. Uprav tedaj so zasedli mornarji dolg čoln, prijeli za vesla in na kapitanovo povelje vsi na jeden udar zavesljali, da je šinila lahka ladjica po bliskovo proti kraju. Tu so izstopili ter odšli v vrsti v cerkev, kjer je maševal milostljivi škof za zgoraj omenjena mlada poročenca.

Na kratkem molu je bilo nagromadenih precej polovnjakov vina. Gledal sem torej, kako bodo nakladali, ter sem se res moral čuditi praktični uredbi.

Poreč je kaj staro mesto ter ima še ostanke iz rimske dobe. V srednjem veku je bilo pod oblastjo Benečanov. V prvi polovici sedemnajstega stoletja je

pa razsajala tudi kakor v Pulju strašna kuga, ki je pobrala malo da ne vse prebivalce. Le s silo so morali pritirati poznejše našeljence Kandiste in Morlake.

Najzanimivejša stavba celega mesta je gotovo prastara cerkev, katero je pričel zidati cesar Justinijan 543. l.

Ko je bilo vse naloženo, klical je parnik s hrupnim glasom potnike in kmalu smo zopet odrinili dalje. Ko smo prišli iz luke, prikazali so se od severa štirje veliki parniki, ki so precej daleč od kraja pluli proti jugu. Videti je bilo, da niso kaj daleč. Toda pluli smo si nasproti dobro uro, predno smo se srečali. Tedaj pa so mahali in pozdravljali na obeh ladijah, kakor bi bili najboljši znanci. Toda to je baje le takov običaj.

Ko smo pustili za seboj Novigrad, objadrali „Punte di Salvore“ ter se nekoliko minut ustavili v kaj lepem Piranu, zagledali smo pred seboj tržaško obrežje. A kmalu nam je zopet izginilo, ker smo šli v luko kopersko. To mestice je najbolj prijazno izmed vseh drugih primorskih mest v Istri. Nad mestom se dviga mala trdnjavnica — sedaj jetnišnica — za mestom se pa vspenja pridno obdelano obrežje z bujnim zelenjem in vinsko trto.

Kakor je bila usoda in gospodarji tega mesta različni, tako se je preminjevalo tudi ime. Rimci so

je zvali Egido; v 6. veku so jo pa prekrstili v Justinijanopol, na čast bizantinskemu cesarju Justinu II. V 13. stoletju je pa dobilo — kot sedež mejnega grofa — ime Capo d'Istria, ki se je ohranilo do danes.

Mesto je ohranilo precej benečanski značaj. Kakor pri Rimcih forum, tako je bil pri Benečanih glavni trg pravo mesto gibanja, vrvenja in življenja. Tu je bila tudi sodnijska dvorana, loggia, katera je še ohranjena pa pretvorjena v kavarno. Sezidana je v romansko-gotskem slogu, kakor je mnogo stavb po Zgornji Italiji, kjer se je vršil nekaj prehod iz romantike na gotiko.

Vže je bilo poludne in pričeli smo gledati po kosilu. „Piccolo“ je začel raznašati pbsameznikom juhe, katero je postavil in žival vsak, kjer mu je bolj ugajalo. V spodnje prostore ni hotel nihče zaradi prevelike vročine. Tudi midva sva si naročila skromen obed ter postavila krožnike na pedanj širok ladijin rob. Lahko si je torej predstavljati, kako mirno plove ladija, da se juha ni razlila.

Bolj ko smo se blížili Trstu, bolj je bilo vroče. Veter, ki je pred pihal, je čisto utihnil. Tudi jednakomerne vožnje sem se bil že naveličal, da sem zelo zaželel, da spet stopim na trda tla.

(Dalje sledi.)

krčmarji, ki imajo radi godbo in ples. Naj bi torej višja oblastva bolj strogo gledala možem na prste v tem oziru; vsakdo, ki ljubi mir in red, bode jim hvaležen.

Sadja pri nas ne bode skoro nič. Ljudje sploh premalo storé za sadjerejo, in vendar sadje prebivalstvu mnogo odleže.

Mnogo škode nam delajo tudi zajci, ki ogledajo in uničijo vse mlado drevje. Vrane so nam populiše mnogo koruze, tako, da so jo morali mnogi na novo saditi.

Minolo zimo je šel neki tukajšnji posestnik v gozd po drva. Ko pride v reber, zapazi lisiče stopinje ter se prepriča, da je lisica padala na vsaka dva sežnja. Pri nekem štoru zapazi kós mesa, vrže ga na stran in gre na svoje delo. Ravno tam so pozneje grabili listje, s katerim so doma nastlali prašičem. Vsi trije prašiči v istem hlevu so v četrte ure poginili in posestnik je bil ob 100 gld. Posestnik sodi, da je bil z listjem v hlev zanesen oni strup, kateri logarji mečejo lisicam.

Mi menimo, da se veliko preveč zgodi v varstvo lova na škodo kmetovalcem. Lov je večinoma le gospódi za kratek čas, nam pa v kvar.

Iz Bele Cerkve. dne 2. julija. Binkoštni ponedeljek in tretjo binkoštno nedeljo praznovali sta se v Beli Cerkvi dve posební slovesnosti. Binkoštni ponedeljek je bilo v čisto od zunaj in znotraj prenovljeni in deloma prezidani, z novim cementnim tlakom, z novo obhajilno mizo itd. preskrbljeni farni cerkvi, blagoslovljenje velikega novega oltarja in novega stranskega lurske Matere Božje. Oba blagoslovila je domači gosp. župnik z asistencijo treh velečast. gospodov.

Izvrstno govoril je slavnostni govor šmarjetski g. župnik. Krasno petje vodil je pa s svojimi pevkinjami in dvema sedmošolcema šmarjetski g. nadučitelj Gebauer. Torej naj velja vsem, koji so na katerikoli način pripomogli k poveljanju dneva, najtoplejša zahvala.

Pozabiti se ne sme tudi mojster in pozlatar g. Janez Poglajen iz Bele Cerkve, kateri se je pri našem velikem oltarju, kakor že tudi drugod, izkazal pravega mojstra za taka in enaka dela, zatoorej zasluži v polni meri naše vsestransko toplo priporočilo. Takega zlatenja in marmoriranja, kakoršno je njegovo, pač ne umeva vsakdo. Lurska Mati Božja pa, kakoršne pač ni daleč na okrog, je iz friburške sloveče umetniške šole za kiparstvo in malarijo v Badenu.

Se neprimerno impozantnejša je bila sv. birma v Beli Cerkvi. Cerkev, kakor rečeno, od zunaj in znotraj prenovljena, je bila jako ukusno in bogato nakličena, oltarji pa z dragimi šopki in venči iz umetnih cvetlic.

Iz zvonika je vihralo osem po pet, šest in deset metrov dolgih zastav. Istotako so vihrale iznad župniške strehe tri velikanske zastave. Pred cerkvijo in okoli nje je bilo postavljenih veliko večjih in manjših smrek z večjimi in manjšimi raznovrstnimi zastavami.

Istotako so bile sosedne hiše, posebno pa Majzeljnova, jako ukusno z zelenjem okinčane. Slavolokov vseh bilo je v naši fari 17. Pred cerkvijo, okoli nje in do župnišča je bila od smreke do smreke napeta vrstica, na katero so se za večerno razsvetlavo obesili mnogostevilni in raznovrstno barvani in narejeni balončki, naročeni z Dunaja. Tudi druge hiše imele so take balončke, posebno Majzeljnova večje število. Za razsvetlavo lin na zvoniku je na žici obešenih bilo 50 svetilk. Tudi kresovi so stali pripravljeni za večerno razsvetlavo.

Dne 25. junija je bila sv. birma v St. Jerneju, odkoder so prevzvišeni na večer prišli v Belo Cerkve, da bi tam prenočili in v nedeljo, 26. m. m., delili zakrament sv. birme. Kmalu po 4. uri popoldne se zbere banderij 20 jezdecov, župan s soseskimi odborniki, šolska mladež s cerkvenima zastavama, domači in šmarjetski g. župnik in veliko drugih ljudi, koji so šli za jezdec z zastavami v rokah v Drago pred most čakati preljubljenega vladiko. Kmalu sta se bila na sprejem pripeljala kmalu tudi mil. g. prošt Peter Ufh in preblagorodni g. novomeški okrajni glavar vitez Vesteneck. Ob polu 7. uri zasliši se strel, koji je naznanjal, da se ekscelencija bližajo. Prevzvišeni stopijo iz kočije, in najprvi pozdravi jih mil. g. prošt, za tem domači župnik, prebl. g. okr. glavar, g. župan, in nato poprime učenka Antonija Majzelj besedo in nagovori pogumno v daljšem lepem govoru premil.

gosp. knezoškofa in mu podá prehrasen, dragoben šopek cvetlic.

Po zahvali mil. g. vladike gremó vsi pričujoči sparoma za banderijem jezdecov med gromovitim pokanjem topičev naravnost v cerkev.

Zvečer je bila Bela Cerkve lepo razsvetljena, posebno pa pokopališče, koje leži okoli cerkve, je bilo vse v balončkih. Istotako krasno razsvetljen bil je tudi zvonik.

Prevzvišeni so si ogledali razsvetlavo in kresove, koji so se tudi isti večer zažigali. Drugi dan je bila sv. birma. Birmanih je bilo 558 otrok. Popoldne ob 3. uri so se odpeljali prevzvišeni, spremljani zopet od banderija jezdecov, do meje fare v Šentpeter, kjer so zopet birmovali. Prevzvišeni so si povsod sreca vseh takoj pridobili s svojo ljubeznjivostjo in ponižnostjo ter ostanejo trajno v najlepšem spominu vseh, koji so jih videli.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 6. julija.

(Mestni svet ljubljanski) je imel sinoči sejo, ki je trajala do 9. ure. Odbornik Ravnikar je predčital v imenu finančnega odseka dolgo poročilo o računskih zaključkih za leto 1891. Poročilo objavimó prihodnjé. Odbornik Prosene odločno graja, zakaj se ni tiskano ali litografirano poročilo 14 dni prej dostavilo odbornikom, da bi se mogli proučiti, kar je sicer nemogoče, ter predlaga, naj se o tej točki danes ne sklepa. Odb. dr. vit. Bleiweis in Hribar ugovarjata, češ, da se le proračuni prej dostavljajo odbornikom, da je poročilo o izdatkih sestavljeno tako vestno, da ga je sedaj sploh nemogoče preminjati, kajti kar je izdano, je izdano. Odbornik Svetek predlaga, naj bi se danes sklepalo o tej točki, ker se bode v prihodnje itak v tem oziru potrebno ukrenilo. Računski zaključki so bili potem brez ugovora potrjeni, ob enem pa je bilo sklenjeno, da se bode v prihodnje litografirani dostavljali odbornikom na dom. — Odbornik Hraskey v imenu stavbinskega odseka poroča o gradnji novega kanala na Marije Terezije cesti od južne železnice do Dunajske ceste, ter nasvetuje, da se delo oddá tvrdki Pittl & Bräusewetter s pogojem, da sprejme ponudbo tvrdke R. Wunsch, namreč po 12 gld. 40 kr. od metra. Ob enem je bil sprejet predlog, da naj stavbeni urad predloži načrte za kanale na sv. Petra in Rimski cesti, in da se naredi že letos 40 metrov dolg kanal za 360 gld. — Odbornik Pirc v imenu olupševalnega odseka nasvetuje, da se opusti gradnja novega rastlinjaka, pač pa dovoli k večjemu 400 gld., če se more s to svoto zgraditi rastlinjak s porabo gradiva starega rastlinjaka. — Sprejeto.

(Konec sledi.)

(Iz Novega Mesta) se nam piše: V ponedeljek ob 3. uri popoldne je utonil Alojzij Murgelj, dijak 5. razreda. Topil se je njegov tovariš D. Murgelj je skočil pónj, zgrabil ga ter plavaje tovariša nesel proti suhemu. Dospévi blizu kraja, spusti tovariša in zgine v Krki. Ker je bil izvrsten plavač, ni misliti drugače, nego da ga je vsled napora in razburjenosti zadela kap. Pokojnik je bil blag, miren mladenič. — Danes v torek se je vršila ustna matura. Delalo jo je 11 učencev tukajšnje gimnazije, eden je zbolel ter moral ustni izpit odložiti na poznejši čas. Dva sta dobila odliko, 8 prvi red, eden bode čez dva meseca ponavljal izpit iz nemščine.

(Razstava c. kr. obrtnih strokovnih šol.)

Strokovni šoli za lesni obrt in za umetno vezenje v Ljubljani napravita dné 8., 9. in 10. t. m. razstavo šolskih del v redutni dvorani. Pri letošnji razstavi pride prvič v poštev tudi IV. letnik strokovne šole za lesni obrt, ker je zavod z letošnjim letom postal kompletan. Razstava obeta biti zelo zanimiva in poučna. Obljubljeno je nam obširneje poročilo; za danes le toplo priporočamo svojim čitateljem, da ne zamudé iti pogledat izdelkov naših obrtnih zavodov, ki letos zaključita svoj štiriletni obstanek.

(Spintičeva aféra.) Včera popoldne se je pred državnim sodiščem pod predsedstvom dr. pl. Habietineka vršila obravnava o znani aféri isterškega poslanca gosp. Spintiča. Zastopnik pritožbe, dr. Pattai, dokazuje, da odpustjenje posl. g. Spintiča iz državne službe nasprotuje državnemu zakonu o pravici imunite poslanca, izvrševanja volilne pravice in odpusta državnih uradnikov. Disciplinarna kazen poslanca Spintiča je že zaradi tega neopravičena, ker je bil na odpustu. Dr. pl. Spaun je kot zastopnik naučnega ministerstva naglašal, da nihče

ne sme kritikovati razsodbe kompetentne disciplinarne komisije, ki je izrekla, da govor poslanca Spintiča v Zagrebu in njegove agitacije v Istri neso umestne za državnega uradnika. Sodišče je sklenilo, zahtevati od naučnega ministerstva dotične akte. Razsodba se bode objavila jutri.

(Na višji realki ljubljanski) se bodo vršilo vpisovanje za I. razred prihodnje nedelje od 8. do 12. ure popoldne. Vsprejemni izpiti bodo dné 15. in 16. julija, eventualno tudi 18.

(Iz Rožne doline na Koroškem) se nam piše: Na dan sv. Petra in Pavla, dné 29. junija t. l. napravila je marljiva podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico shod v Dolinčičah nad Št. Jakopom. Delale so se sicer predstojništvu podružnice razne ovire in se je le-to še v zadnjem trenutku moralo obrniti brzojavnim potom na c. kr. deželno vladu v Celovcu in na vis. ministerstvo notranjih zadev na Dunaju. Ob jako ugodnem vremenu vršil se je shod povsem dostojno in lepo. Udeležba prebivalstva je bila sijajna, od vseh strani privreli so ljudje k shodu, vzlic temu, da je shod bil naznanjen samo po plakatih, ne pa tudi po slovenskih listih. Narodno gasilno društvo iz Št. Jakopa udeležilo se je shoda korporativno s svojo godbo. Ob vhodu v vas je bil postavljen lep slavolok. Pri shodu govoril je o šolskem vprašanju, zlasti o naših prizadevah za slovenske šole jako prepričevalno in temeljito g. Vekoslav Legat. G. nadučitelj in Št. Vida nad Ljubljano Janko Žirovnik imel je jako poučen govor o sadjereji. Navzoči kmetje so za ta res vseskozi izborni govor poslušali s posebnim zanimanjem. Gosp. govornik je kmetom na vrtu tudi praktično razkazoval, kako jim je ravnati s sadnim drevjem. Slava in hvala g. govorniku za ta strokovnjaški jako poljudni in poučni govor! — Pri zabavnem delu zabavalo je s prelepim svojim petjem navzoče osem gg. članov pevskega društva „Lira“ iz Kamnika. Petje gospodov je bilo izborno in zasluži posebno pohvalo. Slava! V zboru „Siroti“ občudovali smo tudi nežni in prikupljivi glas blag. gospé Lendovškove. Slava i nji za prijazno sodelovanje. Priprosti vaški diletantje so dokaj dobro in vrlo predstavljali Vošnjakovo igro „Svoji k Svojim“. Pokazalo se je, kako močno take priproste igre vplivajo na naše ljudstvo: naj bi se zato pogostoma predstavljale. — Gotovo ta shod, ki se je prav dobro obnesel, ne bode ostal brez uspeha. Zeleti je le, da se pogosteje in kolikor mogoče na raznih krajih napravljajo taki podučni in zabavni shodi. Na njih se naše ljudstvo uči marsikaj dobrega v verskem, kakor narodnem oziru, a najde ob takih prilikah tudi poštene zabave, ki mu res blaži srce!

(Na predvečer praznika sv. Cirila in Metoda) zažgalo se je, kakor se nam poroča, na Koroškem po vseh slovenskih gričih in gorah obilo lepih in velikih kresov, ki najzgovorneje pričajo, da slovenski Korotan vkljub vsemu sovražnemu pritisku vstaja in da se ne bode izpolnilo prerokovanje zlobnih nasprotnikov, ki so že zdavna besedičili, da je slovensčini na Koroškem že odklenalo. Ne, ravno narobe; tudi koroški Slovence gre na dan, to nam so na novo potrdili slovenski kresovi v večer dne 4. t. m.

(Osepnice) so se pokazale v Babinem Polju na Notranjskem. Solo so morali na nedoločen čas zapreti, umrle so tri osebe. Bolezen že pojenjuje, bolniki so preboleli.

(Ogenj.) O ognju v Prezidu na Hrvatskem se nam poroča: Dne 2. t. m. popoldne ob 2. uri sta bili v hipu v ognju dve hiši. Velika nevarnost je bila za cerkev in župnišče, ki se je štirikrat unelo. Hitre brizgalnice so vendar plamen udušile. Sreča, da se je pred kratkim ustanovilo gasilno društvo, sicer bi bil Prezid, ki šteje nad 150 hiš, danes pogorišče. Domači župnik čast. g. R. Vlašić ima izdatno škodo, ker se je pokvarilo mnogo hišne oprave, katero so metali skozi okna. Vsa čast tudi loškemu gasilnemu društvu, ki je dve uri daleč prihitelo na pomoč, če tudi je bil že mej tem ogenj udušen. — Dne 1. t. m. sta šla dva pastirja spat na župniški hlev v Kopanju ter si svetila s petrolejsko svetilko, katera se zvrne v seno, da se uname. Pogorelo je seno s streho na hlevu. Ljudje so preprečili večjo nesrečo.

(Načelnništvo šentpeterske moške podružnice sv. Cirila in Metoda) v Ljubljani uljudno vabi vse častite družabnike na občni zbor, ki bode v nedeljo dné 10. julija ob 7. uri zvečer v Počivalnikovi gostilni na Sv. Petra cesti.

(Ljubljanski „Sokol“) priredi jutri, dne 7. t. m., ob 8 uri zvečer na vrtu Ferlinčeva gostilne „pri Zvezdi“ družinski večer s sodelovanjem društvenih tamburašev, pevskega društva „Ljubljana“ in čveterospeva g.g. Pavšek, Branke, Lilek in Dečman. Vstop je prost vsem članom narodnih društev ljubljanskih in njihovim rodbinam. Vspored obseza 20 točk.

(Tržaško deželno sodišče) je obsodilo odvetnika Sandrina in graščaka Maricha iz Kopra, oba pristaša lahonske stranke, na tri tedne zapora, ker sta pregovorila nekega kmeta, da je pri občinski volitvi v Križanah volil pod tujim imenom.

Telegrami.

Dunaj, 5. julija. Združena levica izjavlja: Pogajanja načelnitstva z ministerskim predsednikom so se danes nadaljevala ter pretrgala, dokler se grof Taaffe ne vrne iz Nalžova.

Dunaj, 6. julija. Pri posvetovanju o predlogu Stürgkha in Heilsberga o osemmilijonnem kreditu za visoke šole so poslanci

Seichert, Masařyk in Začek zahtevali osnovo češkega vseučilišča na Moravskem, Luzatto Salvadori in Campi pa osnovo ital. vseučilišča v Trstu. Učni minister priporoča vsprejem predloga, in izjavi proti poslancu Burgstallerju, da vladne naredbe imajo namen, le pospeševati razvoj Trsta. Predloga je bila potem vsprejeta v vseh branjih.

Budimpešta, 6. julija. Poročilo o jednem slučaju kolere pri Reki je popolnem izmišljeno. V sedemdnemnem opazovanju je neka ladija s petrolejem iz Batuma.

London, 5. julija. Doslej je izvoljenih 47 konservativcev, 7 unijonistov in 37 Gladstonovih pristašev. V Bradfordu je zmagal Gladstonov pristaš Shaw Lefèvre proti markizu Lorne, ki je unijonist in zet kraljičin.

London, 6. julija. Doslej izvoljenih 89 konservativcev, 11 unijonistov in 61 Gladstonovih pristašev. Konservativci so pridobili 9, unijonisti 1, Gladstonovci 18 sedežev.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cu	Stanje	Veter	Vreme	Mokrina na 24 ur v mil.
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. jut.	738.0	17.6	sl. sever	jasno	10.1
5. 2. u. pop.	736.4	20.2	zm. jzap.	del. oblač.	dež
9. u. zveč.	738.7	17.8	sl. jzap.	oblačno	
Srednja temperatura 23.2°, za 4.3° pod normalom					

Vozne zvezke (Rundreisebillets), najpripravnije in najcenejše **vozne karte** sedanosti, veljavne za vsaki vlak, **letne karte in prirediteljstvo posebnih vlakov** priporoča **Jos. Paulin v Ljubljani**, mejnarodna potovalna pisarna, kjer se tudi o potovanju po celem svetu vse potrebno brezplačno pozve. — Za pismen odgovor naj se znanka priloži. 206 14

Kolarje

iz grolic, z ličnim usnjem obšite, podvlaka iz usnja, prsa iz finega kachemira, izdeluje in priporoča prečastiti duhovščini **Henrijeta Seyfried**, učiteljeva soproga, pri sv. Ani slov. gor., pošta Mureck, na Štajerskem.

Mnogo pohvalnih pism od visoko nameščenih gospodov duhovnikov leži na razpolago. 309 1

Prodá se ali pa proti doplačilu zamenja

lepo posestvo

v večjem kraju na **Dolenjskem**, imajoče **prostorno hišo**, pripravno za vsakatero obrt in prodajalnico, ležočo na glavnem trgu na najlepšem prostoru poleg sodnije in davkarije, z lepim vrtom, kegljiščem in ledenico, s prostornim konjskim hlevom itd. Najlepša prilika je tudi za zidanje, ker je stavbenega prostora blizu 700 □ metrov.

Več o tem se zvě pri upravnistvu tega lista. 314 3-1

Prečastitim gospodom

novomašnikom

priporočam najkrasnejše 308 3-2

šopke in vence

v veliki izberi po najnižjih cenah.

Marija Podkrajšek

v Ljubljani, Špitalske ulice šte. 9.

Koncesijonovano društvo komisijonarjev v Ljubljani

javlja slavnemu občinstvu stolnega mesta in z dežele, da si je oskrbelo

velik voz prirejen za selitev pohištva

ter se uljudno priporoča v mnogobrojno uporabo in prosi naklonitve naročil za

vsakovrstne preselitve

v mestu in iz mesta na deželo, tudi v oddaljene kraje.

Voz je prirejen tako, da je pohištvo varno shranjeno ob vsakem vremenu, in obvarovano bodisi kakeršnihkoli nezdod.

Ker so člani društva komisijonarjev vešči in vajeni selitev, **ter jamči društvo za slučajno povzročeno škodo**, prosi, da se bode istega slavno občinstvo mnogobrojno posluževalo.

Naročila izročé se lahko vsakemu komisijonarju (z rudečimi kapicami).

Velespoštovanjem

koncesijonovano komisijonarsko društvo v Ljubljani. 319 2-1

Ponudimo po najnižjih cenah:

zarezano vštrčno ostrešno opeko

najboljše vrste,

lončene peči

(specijaliteta).

majolika peči

lepenke (Daachpappe), karbolinej, roman in portlant cement, ovi iz kamenine, nasade za dimnike iz kamenine, ognju protivno opeko in plošče osamljače (Isolirplatten).

Dalje prevzamemo po najnižjih cenah

tlakanje z asfaltom, s chammottnimi in cementnimi ploščami.

Odličnim spoštovanjem

J. P. VIDIC & Comp.

Ljubljana, Slonove ulice.

318 1

Dunajska borza.

Dne 6. julija.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld. 30 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 " 10 "
Zlata renta 4%, davka prosta	112 " 85 "
Papirna renta 5%, davka prosta	100 " 90 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	996 " — "
Kred. tne akcije, 160 gld.	314 " 75 "
London, 10 funtov strl.	119 " 65 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 50 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 68 "
Nemških mark 100	58 " 65 "

Dne 5. julija.

Ogerska zlata renta 4%	110 gld. 15 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 45 "
4% državne srečke l. 1854.	250 gld. 140 " — "
5% državne srečke l. 1860.	100 gld. 151 " 40 "
Državne srečke l. 1864.	100 gld. 182 " 50 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 25 "
Zastavna pisma	100 " 50 "
Kreditne srečke, 100 gld.	189 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	63 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. 25 kr.
Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld.	17 " 50 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 75 "
Salmove srečke, 40 gld.	62 " 75 "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	64 " 50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	152 " — "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2830	— " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	99 " 25 "
Papirni rubelj	1 " 17 "
Laških lir 100	46 " — "

MERCUR

menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10. Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtečnejše.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

- 4% gališke propinaciljske zadolžnice.
 - 4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercijonalne banke.
 - 4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.
- Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

1860. leta promese

cele gld. 14 1/2, petina gld. 4 in kolek 50 kr.

Glavni dobitek 300.000 gld. av. velj.

Žrebanje že dne 1. avgusta!